

Om rumindustriens muligheder. Astronaut Andreas Mogensen, EIR-interview.

EIR-videointerview med astronaut Andreas Mogensen efter konferencen på Christiansborg, om rumindustriens muligheder, 2. maj 2016

EIR: Hvordan ser du samarbejdet med Kina, og deres ambitiøse program?

Mogensen: Vi samarbejder også med Kina hos ESA; de bliver en vigtig samarbejdspartner i fremtiden. De er så bare ikke i dag en del af samarbejdet bag Rumstationen. Men vi håber da på, i hvert fald fra europæisk side, at få etableret et samarbejde, og jeg også, at der er en god chance for, at vi en dag ser en europæisk astronaut ombord på den næste, kinesiske rumstation. Hør mere.

Se også:

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016, om rumindustriens muligheder, inkl. astronaut Andreas Mogensen

»Vi kan skabe et mirakel«

Interview med Helga Zepp-LaRouche

Jeg mener, at det nye paradigme allerede er synligt; jeg mener, at samarbejde om menneskehedens fælles mål om at overvinde sult og ophøre med ideen om krig som et middel til løsning af konflikter i en atomvåbenalder, er et 'must', hvis man ønsker at eksistere. Der er andre områder, f.eks. samarbejde om udviklingen af fusionskraft, som ville give menneskeheden energisikkerhed, ressourcesikkerhed; det fælles arbejde i rummet; jeg mener, der er så mange fantastiske områder, inden for hvilke vi kan blive virkeligt menneskelige, så jeg tror, vi må vække befolkningerne til at se hen til disse løsninger.

Download (PDF, Unknown)

Er skønhed en politisk nødvendighed?

Helga Zepp-LaRouche

Det var en anden af Schillers ideer, hvor han sagde, »Hvert menneske har et ideelt menneske i sig, og det er hans eller hendes store opgave i livet at opfylde dette store potentiale og gøre dette ideelle menneske, der potentielt set findes i

enhver, identisk med det faktiske menneske.« Jeg finder også, at dette er et meget smukt svar på ideen om, hvorfor er vi her? Hvorfor er vi på planeten Jord? Hvad er formålet med vores eksistens?

Download (PDF, Unknown)

Andreas Mogensen til EIR: Hvorfor samarbejde med det russiske rumagentur er vigtigt

København, 16. september 2015 – Andreas Mogensen, den første dansker til at foretage en rejse i Rummet, ankom til Danmark i dag efter sin netop overståede 10-dages IRISS-mission til ISS (Den Internationale Rumstation, med start 2. sept.). EIR fik mulighed for at stille det første spørgsmål på en pressekonference, som Andreas Mogensen holdt i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live over den nationale kanal TV2, og en del af hans svar til EIR var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. EIR's spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i

oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Soyuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonor, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder."

Mens han var i Rummet, udførte Andreas Mogensen mange eksperimenter, af hvilke den mest spændende var, som en del af »Thor-eksperimentet«, at se, hvad det er, der sker under tordenvejr oven over skyerne, og han filmede, for første gang, »blå kæmpelyn«, der lynede op i gentagne lysudbrud, fra kuplen på toppen af den russiske sektion af ISS. Han fortalte, hvor spændende det var, da han fandt ud af, at dette var første

gang, fænomenet var blevet opdaget og filmet.

I morgen vil Andreas Mogensen holde et foredrag på Københavns Universitet og møde børn på Planetarium.

Se også video og interview fra oktober 2014:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=7717>

Video: Lyndon LaRouche: Om Det amerikanske, økonomiske System. Dansk udskrift

Download (PDF, Unknown)

Info-video: Hvad er det danske retsforbehold?

med Christian Bechmann Olesen.

Se også: Stem NEJ den 3. december: Tale af Tom Gillesberg m.

fl.

Temavideo: 'Gør fremskridt – eller dø' Dansk udskrift

Progress – or die

LPac Video

Med dansk udskrift

På grund af emnets aktualitet udlægger vi denne LaRouchePAC-video, som er fra 13. april, 2012:

... den første atombombe blev kastet over Hiroshima, en militærbase ... Vi vil fortsætte med at bruge den, indtil vi fuldstændig har ødelagt Japans evne til at ...

Kennedy 1963: » ... i Berlin eller på Cuba vil en krig i dag eller i morgen, hvis den blev en atomkrig, ville den ikke være som nogen anden krig i historien. En fuldt optrappet udveksling af atomvåben, der varede under 60 minutter, kunne, med de våben, der nu findes, udslette mere end 300 millioner amerikanere, europæere og russere, såvel som utalte millioner andre steder, og de overlevende, som formand Khrusjtjov advarede det kommunistiske Kina om, de overlevende ville misunde de døde. Hvis blot én term nuklear bombe blev kastet på en amerikansk, russisk eller anden by, hvad enten den blev udløst ved et uheld eller med overlæg, af en galning eller af

en fjende, af en større nation eller af en mindre, fra et hvilket som helst hjørne af verden, kunne denne ene bombe udløse mere destruktiv kraft over denne ene, hjælpeløse by end alle de bomber, der blev kastet under Anden Verdenskrig.«

2012: I dag, næsten halvtreds år efter disse ord af præsident Kennedy, hænger den termonukleare krigs sky stadig over vore hoveder. Konfronteret med sammenbruddet af verdens monetaristiske system er Det britiske Imperiums fremstød for generel krig allerede i gang. Fra mordet på Gaddafi i Libyen til fremstødet for en militær intervention i Syrien, og til Israels fremstød for et angreb på Iran, skubbes verden frem mod randen af generel krig. I en æra med termonukleare våben betyder generel krig en termonuklear krig. Det betyder ikke blot utænkelige mængder af død og ødelæggelse; det er en trussel mod vor arts blotte eksistens. Men denne aktuelle, dødbringende tingenes tilstand behøver ikke at eksistere.

(Ronald Reagan) »... lad os vende os mod videnskab og teknologi, der har frembragt vor storslåede industribasis og givet os den livskvalitet, som vi i dag nyder. Hvad, om frie mennesker kunne leve trygt i visheden om, at deres tryghed ikke hvilede på truslen om amerikanernes evne til at levere et omgående gengældelsesangreb for at afskrække et sovjetisk angreb, hvis vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede frem til vor eller vore allieredes jord? Jeg ved, at dette er en formidabel teknisk opgave, en opgave, som ikke ville blive fuldført før ved slutningen af dette århundrede, men er det ikke enhver investering værd at befri verden fra truslen om atomkrig? Det ved vi, at det er. Jeg opfordrer vort lands videnskabelige samfund, som gav os atomvåben, til nu at anvende deres storslåede talenter i verdensfredens tjeneste, til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og overflødige.«

Lyndon LaRouche: »Den fremgangsmåde, vi må anvende, hedder 'trinvis strategisk ballistisk missilforsvar'. Den første

forsvarslinje er laservåben, hvis opgave er at ødelægge sovjetiske missiler i samme øjeblik, disse missiler udløses ...« Det strategiske Forsvarsinitiativ, udviklet af Lyndon LaRouche og vedtaget af Ronald Reagan, var på randen af at blive til virkelighed, et fælles amerikansk-sovjetisk, rumbaseret, ballistisk missilforsvarssystem, der tog nye fysiske principper i anvendelse, såsom de sovjetiske stråle-partikkelasere, samt andre, endnu ikke opfundne teknologier, der ville gøre våbnene overflødige. Men SDI blev ikke til noget. Det britiske Imperiums hånd greb ind for at standse menneskets fremskridt. Gennem Det britiske Imperiums sovjetiske marionetter, Yuri Andropov og Mikael Gorbatjov, sammen med de britiske marionetter i USA, blev SDI-forslaget lukket ned, og i stedet for et program uden fortilfælde med videnskab som drivkraft, fik vi London-Wall Street svindelnummeret, et svindelnummer, som nu har bragt hele det transatlantiske område på denne planet til en elendig tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud, et svindelnummer, der har bragt os til randen af termonuklear krig.

»Skønsmæssigt 30.000 mennesker marcherede gennem Athen i torsdags i den anden protestbølge mod ... Molotov-cocktails, to tønder med gas, og sten flyver gennem luften«

Lyndon LaRouche: »Hvis SDI ikke var blevet droppet, ville vi ikke befinde os i dette rod i dag. Vi havde ret; jeg havde især ret, og de, der ikke lyttede til mit budskab, mislykkedes, og var fiaskoer, og alle de ting, som de ikke gjorde, og som de skulle have gjort, var det, der muliggjorde den aktuelle trussel om den omgående udslettelse af den menneskelige art.«

Der findes mere end 20.000 atomsprænghoveder. Hvad, hvis de blev taget i anvendelse? Vore ubåde af Ohio-klassen symboliserer USA's ødelæggelseskapacitet. Hver af disse ubåde kan rumme op til 24 Trident-missiler, missiler, der kan flyve med en hastighed af over 13.000 mil i timen og ramme mål 7.000 mil borte. Hvert missil er udstyret med 4-8 atomsprænghoveder;

enten W-76 sprænghovedet med en ladning på 100 kiloton, eller den mere destruktive W-88 med en ladning på 475 kiloton. Til sammenligning havde Littleboy, atombomben, der blev kastet over Hiroshima, en ladning på 14 kt, og Fatman, der blev kastet over Nagasaki, 23 kt. De var atombomber. I dag har vi at gøre med termonukleare bomber, der hver er 8-40 gange kraftigere end Hiroshima. Med 4 W-88 sprænghoveder i hver Trident-missil, og med 24 missiler på hver ubåd, og med 14 amerikanske ubåde, der er bevæbnet med disse, bliver det til næsten 400 sprænghoveder med hver en ladning på 475 kt – en kolossal ødelæggelsesevne.

I Rusland har deres interkontinentale missil, SS-27, en rækkevidde på 6.500 mil og bærer en ladning på 550 kt. Eller tag Ruslands SS-18, med kælenavnet 'Satan', af hvilke man har kendskab til 6 eksisterende, og som har en rækkevidde på 10.000 mil og kan levere et enkelt sprænghoved med en ladning på 8.000 kt! Hvis 'Satan' blev udløst over New York City, ville storbrandens radius, inden for hvilken alle mennesker ville dø inden for 24 timer, være omtrent 4 mil.

I Kina har de DF 5A, der kan udstyres med et enkelt sprænghoved med en ladning på 4.000 kt eller med 4-6 sprænghoveder med hver sit mål, og hver med en ladning på mellem 150 og 300 kt; dette interkontinentale ballistiske missils rækkevidde er på 8.000 mil, hvilket gør USA's vestkyst til et meget let mål.

Hvis vi kom ind i en global, termonuklear konflikt, ville vi på få minutter gøre en ende på civilisationen, som vi kender den. Storbyer over hele kloden ville forsvinde fra landkortet; milliarder af mennesker vil være døde, og som Kennedy citerede, ville 'de levende misunde de døde'. Men betyder dette udslettelse? Ud over død og ødelæggelse på jordens overflade har en termonuklear krig evnen til at transformere Jordens klima. Ligesom eksplosionen fra en stor vulkan, som Tamboras udbrud i 1815 i Indonesien, der lukkede sollyset ude og frembragte 'året uden sommer', således kan også

eksplosionerne fra termonukleare våben forårsage globale klimaforandringer. Man skønner, at udveksling af blot 15 bomber af Hiroshima-størrelse mellem Pakistan og Indien, hvilket udgør langt mindre end 1 % af verdens atomarsenal, ville skabe klimaforandringer uden fortilfælde i menneskehedens historie, hvis de blev kastet over kæmpebyer i hvert af disse lande. 5 mio. tons sort kulstofrøg ville blive sluppet ud i den øverste troposfære, og ville dernæst, når den først blev opvarmet af Solen, blive løftet endnu højere op, i stratosfæren. Man skønner, at denne røg ville sprede sig i løbet af 49 dage og lægge en dyne over hele Jorden og lukke tilstrækkeligt af for sollyset til at skabe et klima som i den lille istid. Hvis verden kom ind i en global konflikt, hvor man brugte en tredjedel af verdens atomarsenal, ville der dannes så meget røg, at Solens stråler ville blive udelukket fra at nå Jordens overflade og få temperaturerne til at falde under frysepunktet i månedsvis over hele kloden og dræbe praktisk talt alle fotosyntese-processer, og dermed alt liv, der er afhængig af dem. Hvor svovlpartiklerne fra et vulkanudbrud forbliver luftbårne i omtrent 2 år, kunne røgen fra atom-eksplosioner vare i et årti. Oven i død og ødelæggelse af storbyer over hele kloden, ville selve Jordens biosfære, den skrøbelige indpakning, som det har taget milliarder af år at udvikle frem til det stadie, hvor menneskeligt liv kunne eksistere, blive ødelagt. Vi taler virkelig om masseudslettelse af den menneskelige art.

Men det behøver ikke ske.

Alt imens de monetaristiske nationer smuldrer, bevæger nationer som Rusland og Kina sig væk fra en monetaristisk økonomi og satser på en politik med skabelse af fysisk rigdom, storstilet økonomisk udvikling og pionerprojekter inden for den arktiske udviklings og menneskets kolonisering af rummets nye, fremskudte grænser. Rusland har inviteret USA til at gå sammen med sig i eventyret om denne nye, fremskudte grænse. Rusland har ikke alene foreslået et fælles program til

udvikling af Beringstrædet, men Rusland har tilbudt principperne om 1980'ernes SDI tilbage til USA i form af Det strategiske forsvar af Jordan. Foreløbig har USA valgt at klamre sig til sine fantasier om Wall Street og City og London.

(Den britiske dronning) »... i dag er USA fortsat vor vigtigste allierede ... «

I stedet for at tage imod Ruslands tilbud om fælles økonomisk udvikling, spiller USA rollen som sydebuk for det smuldrende, Britiske Imperium. Alt imens Rusland og Kina nægter at underkaste sig imperiesystemet, bruger Det britiske Imperium USA's våbenarsenal til at forsøge at true dem til underkastelse. Det er dette sammenstød mellem imperiesystemet og kampen om den menneskelige arts overtagelse af styringen af planeten, som driver os frem mod krig.

Hvis vi fjerner Barack Obama fra Det hvide Hus, fjerner vi USA's våbenarsenal fra briternes kontrol og vælter skakbrættet. Ved at fjerne Barack Obama åbner man op for, at USA kan arbejde seriøst med både Rusland og Kina, og for, at Amerikas pionerånd, som gav verden 'et frihedens tempel og et håbets fyrtårn', atter kan blive udløst.

(JFK) »Verden har før været tæt på krig, men nu har mennesket, som har overlevet alle tidligere trusler mod sin eksistens, taget evnen til at udslette sin egen art mere end syv gange i sine dødelige hænder. I aften står jeg her, med ansigtet mod vest, på det sted, der engang var den store, fremskudte grænsepost; fra det land, der strakte sig 3000 mil bag os, opgav pionererne deres sikkerhed, deres tryghed og undertiden deres liv for at bygge vort nye Vesten. De holdtes ikke tilbage af deres egne tvivl, eller var fanger af en gevinst for sig selv. De var fast besluttet på at skabe den nye verden, stærk og fri, et eksempel for verden, på at overvinde dens farer og dens vanskeligheder, og besejre de fjender, der truede indefra og udefra. Nogle ville sige, at denne kamp er

forbi, at alle horisonterne er udforsket, at alle kampene er blevet vundet, at der ikke længere er nogen fremskudt, amerikansk grænse, men jeg er sikker på, at ingen ville erklære sig enig i denne stemning, for alle problemerne er ikke løst, og alle kampene er ikke vundet, og vi står i dag på randen af en ny, fremskudt grænse, 1960'ernes fremskudte grænse, med ukendte muligheder og farer, uopfyldte håb og uopfyldte veje; den nye, fremskudte grænse er her, hvad enten vi søger den eller ej; denne nye, fremskudte grænse er de områder i rummet, der ikke er kortlagt, uløste spørgsmål om fred og krig, uvidenhedens og fordømmenes ubesejrede provinser, ubesvarede spørgsmål om fattigdom og overskud. Men jeg er overbevist om, at tiden kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Jeg beder hver af Jer om at være pioner i denne nye, fremskudte grænse. Min opfordring er til de unge af hjertet, uanset alder, til de stærke i ånden, uanset parti, til alle, der imødegår skriftens opfordring: 'Vær stærk og modig, vær ikke bange, lad dig ikke skræmme'. Hvis vi har modet og viljen, kan vi komme igennem en tid, hvor vi ikke alene vil blive vidne til nye gennembrud inden for ødelæggelsesvåben, men også et kapløb om herredømmet over himlen og regnen, havene og tidevandet, den fjerne side af rummet og menneskets egen ånd, det er spørgsmålet om den nye, fremskudte grænse, det er det valg, som vor nation må træffe, hele menneskeheden afventer vor beslutning, en hel verden ser hen til, hvad vi vil gøre, og vi kan ikke svigte denne tillid, og vi kan ikke undlade at forsøge.« (Bifald)

Den nye, fremskudte grænse er ikke en række løfter, det er en række udfordringer. Det appellerer til vor stolthed, ikke til vor tryghed. Det kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Se, hvad menneskeheden er i stand til. Vi er en mægtig, geologisk kraft. Hvordan kan det være, at termonuklear fusion kun er blevet anvendt til at skabe masseødelæggelsesvåben? Hvorfor har vi ikke anvendt den som middel til at drive et bemannet rumfartøj til Mars? Hvorfor er vi aldrig vendt tilbage til Månen? Hvorfor opgav vi Kennedys

drømme om den nye, fremskudte grænse? For da briterne myrdede Kennedy-brødrene, underkastede vi os de regler, som oligarkiet fastlagde. I dag står vi på randen af en ny, fremskudt grænse; men for at opnå den må vi tilintetgøre det oligarkiske princip. Det holder os ikke alene tilbage; det truer med at udslette vor art.

Det er nu, vi må vælge enten at gøre videnskabelige fremskridt – eller dø.

Video: Helga Zepp-LaRouche: Et nyt paradigme for civilisationen (Dansk udskrift)

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche:

»Du ved sandsynligvis ikke noget om det endnu, for massemedierne dækker det ikke, men virkeligheden er den, at menneskeheden allerede har indledt en fuldstændig ny æra med BRIKS-landene. De er i færd med at virkeliggøre et fuldstændigt nyt økonomisk og finansielt system. Kina er i færd med at bygge den Nye Silkevej, der bringer udvikling og

fred til alle lande, der deltager i projektet. Kinas kultur er orienteret imod en bedre fremtid for menneskeheden, og hele den kinesiske befolkning deltager optimistisk i denne fællesmission.

Den indiske premierminister Modi har udtrykt det således: 'BRIKS-landene udgør den første alliance i historien, der ikke defineres ud fra sine aktuelle kapaciteter, men ud fra det fremtidige potentiale, og det er dets befolkningers kreativitet.'

Lad os gøre alt, vi kan, for at få de europæiske nationer og USA til at gå med i dette optimistiske perspektiv for fremtiden.«

(Men uanset, hvilken form for trykkemaskine, der bruges, må vore trykkeriarbejdere ...)

Speaker: »Den største udvikling i vores levetid er blevet fuldstændigt blokeret af medierne. Er der noget, medierne ikke vil have, du skal vide?«

Den kinesiske præsident, Xi Jinping:

»Vi har kun en planet, og landene deler denne ene verden. For at få fremgang i Asien, og i verden, kan vi ikke undvære hinanden. Det, som Kina derfor har mest brug for, er harmoniske og stabile, nationale forhold, og fredelige og rolige, internationale forhold. Uroligheder og krig er imod det kinesiske folks fundamentale interesser. Kina har, i moderne tider, lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande, eller folkeslag, den samme tragedie. Historien har lært os, at intet land, der forsøgte at opnå sit mål ved hjælp af magt, lykkedes med det.«

Den russiske præsident, Vladimir Putin:

»Vi går nu ind i en ny fase af vores nationale udvikling. Vi må forstå, at de fremtidige generationers liv og vore udsigter som land og som nation afhænger af os i dag, af vores faste beslutning om at udvikle vore udstrakte vidder fra Det baltiske Hav til Stillehavet.«

Den indiske premierminister Narendra Modi:

»Ligesom vi kæmpede for vores frihed, ligesom vi kæmpede sammen; vi var ikke adskilt dengang. Vi var sammen. Vandt vi ikke kampen om frihed imod det imperium? Hvis det indiske folk kunne fjerne så stort et imperium uden at have regeringsmagten, uden våben og endda uden ressourcer, så er det, venner, nutidens nødvendighed at udrydde fattigdom. Kan vi ikke overvinde fattigdommen? Mine kære, 1,25 milliard landsmænd, lad os beslutte at udrydde fattigdommen, vinde kampen imod den. Lad os gå frem med drømmen om at udrydde fattigdom i Indien.«

Fra den Gamle Silkevej ...

til den Nye Silkevej:

Et nyt paradigme for civilisationen

Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

Se EIR's video-interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014 efter Sputnik artiklen.

Fra vores indlæg 24. august:

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti."

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

"Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

'Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet', sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark [her](#).

Se EIR's video-interview på dansk med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

med EIR's København korrespondent Michelle Rasmussen. Efter pressekonferencen arrangeret af IPC, International Press Center, København. Spørgsmålene inkluderede:

Hvorfor ville du være astronaut?

Hvorfor skal vi tage ude i rummet?

Hvad er forskel mellem at være bundet til Jorden, eller skifte udgangspunktet til solsystemet eller den næste galaxe?

Har vi brug for politikere som har langsigtede visioner, istedet for frem til det næste valg?

See the whole press conference with Andreas Mogensen in English from Oct. 10, 2014. EIR asked three questions, which start at about 47 minutes.

At the International Press Center in Copenhagen. Andreas Mogensen describes his mission and training, and reveals his mission logo, and ESA's Nigel Savage describes the educational programs connected with Andreas' mission. The first three questions, at about 47 min., were from Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen.

Question resumé:

1. The US is cutting its space program, while the Chinese and Indians are going to the Moon and Mars. Indian PM Modi is engaging youth both to eliminate poverty, and create scientific and technological progress, seeing one as necessary for the other. Why should we, during an economic crisis, still reach for the stars?

2. How does your mission relate to asteroids?

3. Because of the sanctions policy against Russia, the US is stopping part of their space cooperation. Why is it important to continue international cooperation, and not stop it because of politics?

October 15, 2014 (EIRNS) – On Friday, Oct. 10, 2014, Andreas Mogensen, Denmark's first astronaut, chosen by the European Space Agency (ESA), held a press conference in Copenhagen, arranged by the International Press Center of the Foreign Ministry, where EIR was able to ask three of the six questions (in English) and have a private 10-minute interview (in Danish). The question session came after Mogensen described his 10-day scientific mission to the International Space Station (ISS), to occur in one year, and his training. He will be co-piloting a Russian Soyuz rocket to get there and back, and much of his training is taking place in Russia, and, also, the US. This spurred him to make a plea for the continuation of international space cooperation, in answer to an EIR question. Here are highlights (in paraphrase) of his exchange with EIR during the public press conference.

EIR counterposed the US space program being sacrificed, to China's Moon H3 fusion perspective, and India's Mars orbiter. Modi is mobilizing the youth to both eradicate poverty and pursue scientific and technological progress. Why, during times of economic crisis, should we still reach for the stars? Mogensen, while expressing optimism about future NASA plans for the Moon, asteroids and Mars, said that China has come on to the scene, and ESA is cooperating with them. We will be lucky if ESA astronauts can fly to the future Chinese station. Space flight can inspire the younger generation. That's where our future lies, and we are aware of that, also in Europe... Hopefully the work we do will help inspire the next generation.

Nigel Savage from ESA's youth education program said their education programs are an investment to fuel the future workforce, to inspire youth, and reverse trend away from

natural science. He cited a UK minister calling for an Apollo effect, for science, engineering and math.

There was an EIR question about the part of the mission dealing with asteroids, which Mogensen answered by saying that that was a possible future landing destination. NASA is considering an asteroid redirect – to capture a small asteroid, and put it into orbit around moon, and then send astronauts there to investigate. This could reveal artifacts of the early solar system, and we could learn about the its past state – which elements were present. Some suggest that amino acids will be found there, which form the building blocks of life.

On Nov. 11, the Rosetta spacecraft will attempt to land on a comet for the first time, and take surface samples.

EIR then raised that because of the sanctions against Russia, NASA has cancelled some of the space cooperation. What is the importance of maintaining cooperation, and not allowing that to be eroded because of political considerations.

Mogensen said that the ISS is a good example. It could not exist without US and Russia. The only way to get there is via a Soyuz rocket, and some vital functions are provided by the US. We have to help ensure continuation, on a daily basis, of communication on all levels – ministerial, technicians and engineers – like how the scientific programs during the cold war helped to ensure mutual understanding, and international cooperation. That is the only way to break through stereotypes, see things on human, not rhetorical level, where political slogans come into play. The ISS is a perfect example of communication to ensure that peace continues.

The private interview, held in Danish, dealt with the more philosophical questions of why Mogensen wanted to be an astronaut, why we should go into space, LaRouche's concept of changing worldview to a solar system, or galactic perspective, and if we need politicians who have a long-term vision of the future, like JFK, not just to the next election. [mr_]

Video: Hungersnød – En politik fabrikeret i London. Dansk udskrift.

Download (PDF, Unknown)

Video: Slutspil: Det monetære Imperiesystem. Dansk udskrift

Slutspil: Det monetære Imperiesystem

Colin Lowry: » ... Kulturen. Grundlæggelsen af den amerikanske kultur, var baseret på ... folk, der kom for at grundlægge De forenede stater, ville lige fra begyndelsen skabe en republik, baseret på frihed, baseret på det enkelte menneskes identitet, værdien af deres eksistens, hvad de kan gøre, deres intellekt, og udvikling af samfundet. Det var den totale modsætning til det engelske samfund på den tid.«

Grundlæggerne af De forenede Staters Republik var bevidste om deres arv om at skabe en ny form for samfund, der var befriet

fra et imperiesystems magt. Det var dette imperiesystems magt, der havde kontrolleret hele civilisationen i tusinder af år og var en større trussel mod amerikanerne under deres revolution end kanonerne, der pegede mod Boston havn.

Jeff Steinberg: »John Adams gennemførte en undersøgelse af forfatningernes historie, der gik helt tilbage til Athen, og i denne undersøgelse, der blev cirkuleret blandt de delegerede ved Forfatningskonventionen, var der et helt afsnit om Venedig. Ikke alle enheder, der kalder sig republikker, er rent faktisk republikanske. Venedig var oligarkisk, det var en større koncentration af oligarkisk magt, end man ser i de fleste europæiske monarkiers historie.«

Et Imperiesystem repræsenteres ikke af et land eller en enkelt monark. Imperier har altid været baseret på et monetært systems magt.

John Hoefle: »Vi ser Dow Jones, den går op, den går ned ... hver gang, vi gør noget, briterne ikke kan lide, kollapser Dow Jones, og hver gang, vi kapitulerer til briterne, går Dow Jones op. Det er en af de måder, de kontrollerer os på, og andre nationer på lignende måde. «

2.20»Vi har at gøre med Det britiske System, der har sin oprindelse i 1.000 års venetiansk monetarisme.«

Denne arv har i dag sin magtbase på De britiske Øer. Imperiet har måske skiftet, men det britisk-kontrolleret monetaristiske system udøver i princippet den samme, onde hensigt.

Lowry: »Mange ting, som englænderne selv siger, slipper ligesom 'katten ud af sækken'. At det gamle England er dødt. De kalder det endda selv de tre faser af Det britiske Imperium. Den første fase slutter i 1783. Den anden fase begynder, da Shelburne kommer til magten. Og den tredje fase begynder ved slutningen af Anden Verdenskrig. Og dér er de nu.«

SLUTSPIL: Det monetære Imperiesystem

Året er 1780 i England. Den amerikanske Revolution er stadig i gang på den anden side Atlanten. Og de intelligente ser, at England har kurs mod et nederlag i Amerika. Den engelske hær er nu så desperat for at få værnepligtige til at kæmpe mod amerikanerne, at de beslutter at opgive de gamle love og åbenlyst tillade katolikker at gå ind i den britiske hær. En modreaktion dannes omkring et medlem af Overhuset for at få en protestantisk protestmarch mod Parlamentet imod Loven om katolsk undsætning af 1778. En hovedperson i denne operation var en betydningsfuld aktør i grupperingen af det Britiske Ostindiske Kompagni, ved navn Lord Shelburne.

Den venetianske overtagelse af England

Gennem det Ostindiske Kompagnis netværk af spioner og aktører bestak Shelburne et andet medlem af Overhuset ved navn Lord Gordon til at rekruttere alle lediggængere i London og betale dem med whisky. Den 2. juni 1780 marcherede 50.000 mennesker til Parlamentsbygningerne for at fremlægge en appel. De fik også navnelister på ledende skikkelser i Parlamentet, der skulle tæves rent fysisk.

Jeff Steinberg: »Denne fordrukne pøbelflok under Lord Gordon belejrede bogstavelig talt det britiske Parlament, og det var Lord Shelburnes ansvar at beordre hjemmeværnet ud for at undertrykke opstanden. Han ventede i tre dage.«

Folkemængden plyndrede romersk-katolske kirker, katolikkers private hjem og angreb mange offentlige bygninger, inklusive Bank of England. Newgate-fængslet blev stukket i brand og brudt op, og mange af dets fanger blev sluppet fri. 450 mennesker blev dræbt eller såret, før hæren kunne genoprette orden. Premierminister North fra den traditionelle gruppe af

'gamle England' trådte rædselsslagen tilbage.

Jeff Steinberg: »På dette tidspunkt var Lord Shelburne en betydningsfuld person i det britiske oligarki, men han var slet ikke involveret i regeringen. Han var leder af det, der kaldtes det Britiske Ostindiske Kompagnis hemmelige komite. Det var en komite bestående af tre personer, der administrerede den overordnede politiske beslutningstagning for det Ostindiske Kompagni, der selvfølgelig havde sit eget, udstrakte imperium. Shelburne så med rædsel Lord Norths og den britiske regerings dumhed, så de besluttede, at de måtte vælte den britiske regering.«

I kølvandet på opstandene, der væltede Lord Norths regering, blev Shelburne britisk indenrigsminister og dernæst britisk premierminister i 1782, lige netop tidsnok til at kontrollere de amerikanske forhandlinger ved slutningen af Den amerikanske Revolution.

Men for at forstå, hvad det er, der nu kommer til magten med Shelburnes indtræden i regeringen, lad os kaste et tilbageblik til de tidlige 1760'ere. Det er begyndelsen af den proces, hvorved det Britiske Ostindiske Kompagni overtager den britiske regering. Efter Syvårskrigen, også kendt som den fransk-indianske krig i Nordamerika ...

Steinberg: »På det tidspunkt voksede England frem som den førende imperiemagt i Europa og det repræsenteredes af det Ostindiske Kompagni, der blev blandet sammen med og udøvede dominans over den nominelt valgte engelske regering.«

Syvårskrigen

Slaget ved Leuthen 1757.

General Edward Braddock 1695-1755.

Kolnbergs fald 1761.

Englands kultur begyndte at skifte. Mændene fra det Ostindiske Kompagni, der havde kæmpet mod franskmændene i Indien, kom nu hjem. Mange var ikke Lords eller landadel, da de rejste, men da de kom hjem, var de så rige, at de bogstavelig talt kunne købe sæder i Parlamentet og vende det britiske, politiske etablissement på hovedet.

Colin Lowry: »Dette er et kompagni, der minder meget om Haliburton eller Blackwater på den måde, at det er privat ejet, men udfører et angiveligt offentligt arbejde for Imperiet. Det havde en utrolig flåde, sin egen hær, sine egne penge, når det var hjemme i Indien, kontrollerede handlen med Kina hjem til England, kontrollerede handlen med de amerikanske kolonier, og kontrollerede selvfølgelig monopolet på the til Amerika og England. Disse mænd har heller ingen troskab mod Gamle England. De ser ikke Imperiet som centreret i England mere. De ser det som et globalt imperium, et financier-imperium. Med andre ord, så er de fuldstændig parat til at bygge skibe i Indien, med indiske slavearbejdere og lade Deptford skibsværftet i London næsten gå bankerot, fordi de bygger det så billigt, men de er faktisk ligeglade med det. De ser ikke på deres effekt på selve England, men er villige til at ruinere noget af den engelske økonomi til fordel for egen profit.«

En forfatningskrise brød ud i England 1768. Krisen kom til et opgør over spørgsmålet om, hvorvidt Ostindien, der havde sin egen hær, har ret til at erklære krig uden for kronens kontrol.

Lowry: »Svaret fra Ostindien var, ja, det havde de. Kronens svar var nej, det har I ikke. Dette var en enorm konflikt i England, åbenlyst, men også for det meste bag scenen.«

Statsgælden i England i 1768 var astronomisk pga. Syvårskrigen. Og man anså det for at være fordelagtigt for Kronen og Finansministeriet at bringe Ostindien ind på en let reguleret måde. I 1772 skabte Lord North Loven om regulering,

hvilket er første gang, der er en fusion mellem Ostindien ind i regeringen. Loven krævede, at Handelsstyrelsen skulle udnævne 4 direktører for Ostindisk Kompagni, og at Ostindisk Kompagni skulle udnævne 4 medlemmer af regeringens handelsstyrelse. Dette er første gang, en forening med det offentlige finder sted.

Lowry: »Dette er for amerikanerne, især Benjamin Franklin, et signal om, at Den amerikanske Revolution er den eneste vej frem, meget snart. For nu er denne financier-magt i færd med at overtage magten over engelsk politik. Der er ikke længere nogen adskillelse mellem, at amerikanerne er imod den ostindiske politik, men appellerer til Kronen om beskyttelse; disse to kræfter har nu indgået ægteskab gennem denne lov fra 1772. Det bliver meget værre i 1784.«

I 1770'erne i England havde der i den engelske befolkning eksisteret en meget stor, pro-amerikansk sektion, der var imod det, det Britiske Ostindiske Kompagni gjorde. Shelburne påbegyndte dannelsen af en struktur i England, der eliminerede enhver mulighed for engelske patrioter til at redde deres land. Det var et venetiansk oligarki, der nu overtog magten, og det var også dette oligarki, der nu befandt sig midt i fredsforhandlingerne ved slutningen af den amerikanske revolution.

Steinberg: »Shelburnes strategi var at få det til at se ud, som om han var Den amerikanske Revolutions bedste ven, at støtte principperne om frihed og alt det, som Den amerikanske Revolution repræsenterede. Men, på typisk venetiansk maner, så var hans virkelige strategi Del og Hersk.«

Lowry: »Han sidder i krydset mellem Franklin, amerikanerne, og så franskmændene og spanierne ved fredsforhandlingerne, og hans synspunkt er at opgive så lidt som muligt, især i Indien, og alt, hvad der kan have en effekt på Imperiet sådan, som han nu vil modellere det til at blive, som er et financier-imperium og et imperium til udvinding af råmaterialer. Denne

del er ikke noget nyt; men han er parat til grundlæggende set at give amerikanerne anerkendelse af uafhængighed, men holde så meget som muligt væk fra franskmændene i Indien.«

Den amerikanske Revolution var en global krig. Udover, at franskmændene og briterne kæmpede i Nordamerika, kæmpede de også i Indien, og ud for Caribiens og Afrikas kyster. Under fredsforhandlingerne blev alle disse forskellige dele af konflikten forhandlet. Shelburne manøvrerede for at sikre, at briterne kunne føre separate forhandlinger med amerikanerne, franskmændene og spanierne, hvilket gav ham de bedste betingelser for at manipulere den ene op imod den anden og opsplitte den alliance, der netop havde slået Det britiske Imperium.

Med sæden til splittelse sået i Europa, var de primære midler, Shelburne havde for at kontrollere de tidligere amerikanske kolonier, frihandel. Shelburnes synspunkt var, at amerikanerne måtte inddømmes til at være en begrænset kystnation, der ikke kunne bruge de udstrakte indlandsterritorier til udvikling. Skulle De forenede Stater lykkes med at blive en selvstændig nation, så kunne dette Britiske Imperium ikke overleve. Skulle Shelburne sikre denne nye form for Imperium over det britiske samfund, måtte han desuden også eliminere enhver lighed med en nation, der måtte være tilbage i England.

Lowry: »Så på dette tidspunkt vil han skabe en sammensmeltning mellem Ostindisk Kompagnis bestyrelse og en hemmelig komite, der skal styre det britiske Udenrigsministerium og Imperiets udenlandske dele, og dette kaldes Kontrolstyrelsen. Så i 1784 introducerer Shelburne, gennem Pitt, der nu er leder i Underhuset, Loven for Indien af 1784, der officielt skaber Kontrolstyrelsen og forener Ostindisk Kompagnis hemmelige komite med britiske efterretningsfunktioner. Og dette inkluderer Udenrigsministeriet. Men dette gør også noget andet. Det skaber rent faktisk en struktur, hvor Kronen bliver kørt ud på et sidespor mht. til magt over politik. Briterne ville selv sige, at Georg III sandsynligvis er den sidste,

sande monark med fuld magt. Over for de gamle, engelske Whigs og oppositionen fra 1760'erne, der stadig er der, signalerer dette, at de er færdige. Der kommer ingen modstand mod denne magt efter 1784. Det ville være nytteløst; denne magt styrer nu England. Det gør den virkelig også, og dens mål er at smadre Amerika og alle andre rivaler, og selvfølgelig franskmændene og spanierne, der støttede Amerika, er deres mål, samt selvfølgelig selve Amerika.«

Denne magts førsteprioritet var at fuldføre den totale ødelæggelse af Frankrig, der var begyndt med Englands militære sejr under Syvårskrigen. Shelburne skulle nu tage de metoder i anvendelse, som han brugte til at vælte regeringen i England, denne gang med Frankrig som mål, og som skulle blive kendt som Den franske Revolution.

Video: Vand for Livet

Animeret infografik

Dansk udskrift

Hvor meget vand er der i den globale vandcyklus?

Af alt det vand, der findes på jorden, er kun 2,5 % ferskvand.

Af dette ferskvand findes 68 % indesluttet i indlandsisen og gletsjerne.

30 % findes som grundvand, og kun 1,2 % er overfladevand.

Hvordan foregår strømmen af dette vand?

Groft regnet fordampes 413.000 km^3 af Solen hvert år, hvoraf 373.000 km^3 falder direkte tilbage i havet, og kun 40.000 km^3

når landjorden, hvor det falder som nedbør. Andre 11.000 km³ fordamper over land og falder igen over land som nedbør; men planteliv gør mere end dette, idet det sender 62.000 km³ tilbage til atmosfæren, hvorfra det atter falder som nedbør over landjorden.

Med andre ord, så når 90 % af vandet, der fordamper over havene, aldrig frem til landjorden; men når det først befinder sig over landjorden, vil vandet fordampe eller transpirere og atter vende tilbage til landjorden som yderligere nedbør. Hvis man alligevel ser på den totale mængde ferskvand, som Solen producerer, så strømmer der 10 gange så meget vand fra havene op i atmosfæren gennem fordampning, end fra alle Jordens floder tilsammen. Dette svarer til 75 Mississippi-floder, der strømmer fra havene op i himlen, uafbrudt hele året. Men kun 8 af disse floder deponerer deres vand over landjorden.

Hvordan kan vi forbedre disse vandcyklusser?

Lad os undersøge tre metoder:

Afsaltning

Vejrmodifikation

Transport af overfladevand

Først: Afsaltning.

Vidste du, at havene udgør kilden til alt dit ferskvand? Omkring 60 mio. gigawatt energi fra Solen når havoverfladen, hvor det afsalter 413.000 km³ ferskvand om året. Dette svarer til en gennemsnitlig effektivitet på 1.300 kWh energi pr. 1 m³ ferskvand, der produceres. Mennesket anvender imidlertid kun 3 kWh til at producere 1 m³ ferskvand, ved at anvende omvendt osmotisk afsaltning, hvilket gør mennesket 430 gange så effektivt som Solen, når det drejer sig om produktion af ferskvand.

Den energi, der kræves for at afsalte vand til de store californiske kystbyer, ville kun udgøre 50 watt pr. person i hele delstaten og ville levere to tredjedele af borgernes aktuelle forbrug og 10 % af hele delstatens samlede forbrug, inklusive landbrug og andre anvendelsesområder.

Hvordan kan afsaltning forøge den globale vandcyklus? (Se grafik).

Den anden fremgangsmåde til forbedring af vandcyklussen: Vejrmodificering

Husk, at 413.000 km³ vand strømmer op i atmosfæren fra havene årligt, svarende til 10 gange de 40.000 km³, der flyder gennem alle verdens floder. Dette udgør en enorm ressource, der venter på at blive udnyttet. Atmosfæriske ioniseringssystemer er i årtier blevet anvendt med held til at stimulere kondensering af atmosfæriske vanddampe, inklusive nedbør.

En version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Rusland i midten af 1980'erne og bragt til Mexico, hvor kommercielle foretagender fra slutningen af 1990'erne til 2008 resulterede i en forøget nedbørsmængde i hele stater på mellem 5 % og 50 %, genopfyldning af reservoirer og reduktion i antal skovbrande.

I Israel fyldte operationer mellem 2011-2013 således 7 reservoirer til deres fulde kapacitet for første gang i de fyrré år, reservoirerne havde været i brug.

En anden version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Schweiz og blev taget i anvendelse i De forenede arabiske Emirater.

Prøveforsøg med disse systemer i Australien mellem 2007 og 2010 forøgede vedvarende nedbørsmængden med mellem 10 % og 20 %, og et femårigt prøveprogram i Oman, der startede op i 2013,

har forøget nedbørsmængden med 18 % i løbet af forsøgets første to år.

Lad os se på, hvordan ionisering kan forøge den globale vandcyklus. (Se grafik).

En tredje måde at forbedre vandcyklussen på: Styring af overfladevand, eksemplificeret af Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA).

I den vestlige del af Nordamerika er distribueringen af vand vildt ujævnt fordelt, hvilket skaber en stor diskrepans i det vestlige område. Dette ses ved at sammenligne den årlige afstrømning af de nordvestlige floder med den årlige afstrømning af de sydvestlige floder. Det udgør 1.509 km³ for de nordlige floder mod 113 km³ for de sydlige floder. Det samme kontinent, og den samme kyst. Hvordan kan vi adressere denne store diskrepans i vesten?

NAWAPA XXI-projektet ville være det største vandprojekt i verdenshistorien, som ville omdirigere vand fra den nordvestlige del, hvor det findes i overflod, til den sydvestlige del, hvor der er en desperat mangel. En opdateret version af programmet kunne transportere groft regnet 10 % af afstrømningen i den nordvestlige del, 150 km³ om året, ned gennem den sydvestlige del, før dette vand atter vendte tilbage til havet. Tilføjelsen af denne vandmængde kunne fordoble det sydvestlige områdes fotosyntetiske produktivitet og forøge produktiviteten af hele cyklussen, uden at forandre dens nettovolumen.

Samlet set går afsaltning, vejrmodifikation og transport af overfladevand sammen om at muliggøre en forbedret og udvidet vandcyklus. Ved at integrere disse metoder kan menneskeheden forøge produktiviteten af eksisterende cyklusser, udvide

eksisterende cyklusser, samt skabe helt nye vandcyklusser.

Intet af alt dette opbruger begrænsede vandforsyninger, men udgør i stedet en bedre styring af det cykliske system. Lad ikke nogen fortælle dig noget andet:

Vandet findes; lad os udvikle det!

Produceret af LaRouchePAC: Vand til Fremtiden.

LPAC-Video: VAND TIL FREMTIDEN I. Med dansk Udskrift

Ben Deniston: »Kendsgerningen er, at vandet eksisterer. Vandet, som Californien og de andre stater i det sydvestlige USA har brug for, eksisterer. Vandet, som andre egne af verden har brug for, eksisterer. Der er ikke knaphed på vand på denne planet. Menneskeheden må begynde at styre vandcyklussen på Jordkloden som helhed på en ny måde. Vi har løsningerne; de må udvikles; vi må skabe et nyt præsidentskab, der kan udvikle disse løsninger. Men for at gøre det, må vi komme af med affaldet, og det begynder med [Californiens guvernør] Jerry Brown.«

Jerry Brown: »Vi befinder os i en ny æra. Idéen med en dejlig lille græsplæne, der får masser af vand hver dag, hører fortiden til.«

Er Californiens ledere så bange for sådanne inkompetente myter, at de er villige til at tolerere en så åbenlys politik for affolkning og en tilsidesættelse af ægte videnskab og teknologi? Et svindelnummer, der umiddelbart truer Californiens fattigste mennesker på livet og nationens fødevareforsyning?

Barack Obama: »Jeg beordrer alle føderale faciliteter i Californien til at træffe omgående forholdsregler for at nedskære deres vandforbrug. Vi må gøre det klart. En forandring i klimaet betyder, at vejrrelaterede katastrofer, som tørke, potentielt set bliver dyrere og mere barske. Hvad betyder alt dette? Med mindre, og før, vi gør mere for at bekæmpe CO²-forurening, der forårsager klimaforandringer, og alle, fra landmænd til industri og beboelsesområder, såvel som også hele det vestlige område, må vi begynde at gentænke, hvordan vi håndterer spørgsmålet om vand i de kommende årtier.«

Tiden er kommet, hvor vi må sætte en stopper for guvernør Jerry Browns vanvittige affolkningsfantasier og resten af den miljø-Gestapo-bevægelse, der påstår, at for at løse Californiens ferskvandskrise må de drastisk reducere forbruget af ferskvand til en begrænset gruppe af mennesker. Det er ikke en løsning for Californien eller USA. Det er en dagsorden, inspireret af affolkning, og finansieret af Wall Street, der er gået ind i den forretning, der hedder at gøre knappe ressourcer mere knappe.

Ben Deniston: »Vandet eksisterer. Det der mangler, er en politik for at udvikle vandet, samt erkendelsen af, at det er menneskehedens rolle at styre disse systemer.«

Rent vand eksisterer, for Californien, for Texas og for andre stater i USA's Vesten. Det skal bare udvikles. Det er ikke et job for de videnskabelige analfabeter. Denne krise er en af de største prøver for det næste, amerikanske præsidentskab. Tørken i Californien er typisk for den generelle, økonomiske

krise i USA. Vil USA fortsat befinde sig i Wall Streets paradigmes greb, der består i nulvækst? Eller vil vi tænke stort og gå med i den nye, økonomiske orden, der anføres af Kina og dets BRIKS-partnere?

LaRouchePAC har lanceret en ny kampagne for at løse ferskvandskrisen. Fremtidens vand for Californien og verden afhænger af en ny forståelse af det globale vandsystem som værende drevet af solare og galaktiske processer. Vand er ikke en begrænset ressource. Det bruges ikke op og kastes væk. Jordens vandsystem er en cyklisk proces, og hele menneskehedens historie har været knyttet sammen med styringen og forbedringen af naturlige vandcyklusser. Menneskehedens fremtid afhænger ikke alene af en bedre styring af disse cyklusser, men også af skabelsen af nye vandcyklusser.

Vidste du, at, i mindst 7 forskellige nationer, har man med held anvendt landbaserede ioniseringssystemer til at øge nedbørsmængden? Vidste du, at nationer i Mellemøsten skaber ferskvand fra havene med afsaltningsanlæg, der er tre til fem gange så store som noget, der findes i USA? Vidste du, at Kinas Syd-Nord-projekt for omdirigering af vand allerede har overgået noget, der er blevet gjort i USA, og som transporterer vand over en længere afstand end noget andet projekt i verden? Og det tog dem under 15 år at gennemføre det!

Landbaserede ioniseringssystemer kan anvendes til at inducere atmosfærisk væde til at falde som regn. Gennemsnitligt når 90 % af havfordampningen aldrig ind til landjorden og falder simpelt hen unyttigt tilbage i havet. Ioniseringssystemer kan udvikles langs Californiens kyst og gøre det muligt for menneskeheden at begynde at tappe af de udstrakte reserver af væde i atmosfæren over Stillehavet.

Californien og Texas har nogle af USA's længste kyststrækninger, og **afsaltning, drevet af atomkraft**, kan befri disse kyststater for at være afhængige af ustabile

nedbørsmønstre. To tredjedele af Californiens befolkning bor i det sydlige Californiens kystområder og området omkring San Francisco-bugten, og hele deres vandforbrug kan opfyldes gennem afsaltning ved anvendelse af, hvad der svarer til energien i en 50 watts lyspære pr. person.

Et **vandtransporteringssystem langs NAWAPA-ruten**, Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde, kan forbedre den kontinentale vandcyklus' produktivitet som helhed, idet det cirkulerer noget af det nordvestlige områdes overskudsafstrømning af ferskvand, hele vejen ned gennem det sydvestlige område, før det vender tilbage til havet.

Disse løsningsmuligheder tilsammen udgør et forenet program for udviklingen af vandcyklussen på et helt nyt niveau. Vi kan håndtere alle Californiens og Sydvestens ferskvandsbehov gennem denne styring på et højere plan med land-, atmosfære- og havbaserede aspekter af den nordamerikanske vandcyklus som en forenet proces. Men Jerry Brown siger til Californiens befolkning, at der ikke er noget vand, så se at vænne jer til det!

Jerry Brown: »... standse klimaforandringerne, og vi må radikalt ændre den måde, vi lever på og bruger vores penge, radikale forandringer.«

Vi du lade Jerry Brown fortsætte med dette morderiske falskneri? Vi du lade ham affolke staten og begynde med de fattigste og mest sårbare? Vil du lade ham præsidere over ødelæggelsen af Californien?

Løsningerne findes. Gå med i LaRouchePAC og gør dem til virkelighed.

Video : »Energigennemstrømnings-tæthed« . Dansk udskrift.

Dette kortfattede overblik over LaRouches begreb om energigennemstrømnings-tæthed afslører over for seeren de anti-entropiske, selvudviklende karakteristika af dit omgivende univers, som reflekteres af livet og menneskelig økonomi.

Det menneskelige fremskridts historie har, ligesom udviklingen af Jordens biosfære, demonstreret en stabil forøgelse af det, Lyndon LaRouche har kaldt energigennemstrømningstæthed. Marginen af forskellen mellem niveauet af den krævede energigennemstrømningstæthed af systemet som helhed og den faktiske energigennemstrømningstæthed, der udtrykkes af givne, levende organismer og menneskelige samfund, er den bestemmende faktor i alle udslettelsesbegivenheder, både for levende organismer og menneskelige samfund.

Langt fra den usandsynlige løgn om termodynamikkens anden lov, så bevæger universet sig hen imod stadig højere niveauer af orden, der udtrykkes i de konstant stigende krav om energigennemstrømningstæthed med udviklingen af galaksen og større systemer som helhed.

Plante- og dyrearter, som det kendes fra PT- og KT-udslettelserne, har rutinemæssigt stået over for denne udfordring om at opgradere eller uddø. For 250 millioner år siden i Perm-Trias- eller PT-udslettelsen, blev 96 % af alle havarter udslettet, såvel som 70 % af alle landarter. Kridt-Tertiær- eller KT-udslettelsen for 60 millioner år siden markerede udslettelsen af de energiineffektive dinosaurer, der blev erstattet af pattedyr.

Begge disse systemer blev til sin tid erstattet af højere livsformer. Da systemkravene ændrede sig, uddøde de

forudgående arter. Denne næste platform for liv, der havde ventet i kulisserne, med hændelsestidspunkterne meget tidligere i processen, tager dernæst over som det herskende system omtrent lige så længe, som den imødekommer kravene fra den, igen, konstante udvikling af kravene til overlevelse. Der er ingen stilstand.

Udelukkende kun den menneskelige evolution er unik i denne proces, idet det menneskelige samfund i sig indeholder muligheden for viljemæssigt at udvikle sig selv – ulig dyrearter, der ikke viljemæssigt kan transformere sig selv til at leve op til det, som det næste skift opad kræver af dem – samt oligarkiske systemer, der bevidst har forpligtet sig til en politik med ingen teknologisk udvikling og intet fremskridt, som hos den grønne bevægelse og det britiske monarkis aktuelle fremstød for befolkningsreduktion. Et menneskeligt samfund vil transformere sig selv viljemæssigt til at ligge foran kurven ved at sætte fokus på økonomiske spydspidsmissioner, der vil øge dets energigennemstrømningstæthed.

Faktisk vil forbedringerne i det menneskelige system også øge udviklingsraten af biologiske systemer. Dette finder allerede sted i form af forbedringer af landbruget, og bakteriers og virussers respons på forbedringer inden for det medicinske område. Modifikation af vejret gennem overrisling og vandprojekter i stor skala ændrer direkte hele økologiske cyklusser.

Denne proces bliver ofte misforstået, som når man ikke ser skoven for bare træer. Hvis den blot anskues inde fra et givent system, der ikke udvikler sig hen imod at imødekomme forandringerne af basisforudsætningerne af systemet som helhed, synes en given, etableret udviklingsplatform blot at stige og falde. Den britiske løgn om civilisationens cykliske opstigning og nedgang udnytter blot en kulturel fiasko; den vedholdende vane med at se på processer fra neden og op, snarere end fra oven og ned.

Når man ser den fra oven, er denne proces snarere et udtryk for universets anti-entropiske udvikling. Hvis vi ser på det nylige tilfælde i Rusland, kan vi se, hvad der sker, hvis man ikke holder sig foran kurven.

Se også:

»Hvorfor USA må gå med i BRIKS; IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art«

Video: ‘Den klassiske revolution’ – Hvem ejer din kultur? Med dansk udskrift

Hvem ejer din kultur? Du gør ikke. Du ejer ikke engang din egen sjæl. Du har solgt din sjæl billigt.

Hvem bestemmer, hvad du lytter til? Du tror, det er dit eget valg? Du er totalt kontrolleret.

http://bitcast-a.v1.sjc1.bitgravity.com/larouche/videos/20110423_classical-revolution-featurette.mp4

Den klassiske revolution.

Af vore kolleger i Schiller Instituttet i Tyskland

Del I: Hvem ejer din kultur?

Harley Schlanger: Hvem ejer din kultur? Du gør ikke. Du ejer ikke engang din egen sjæl. Du har solgt din sjæl billigt.

Hvem bestemmer, hvad du lytter til? Du tror, det er dit eget valg? Du er totalt kontrolleret.

Raymond Björling: De lader nogle unge mennesker, der arbejder på en computer og laver nogle sange på computer, de lader dem tage over, og de er afhængige af disse fyre – de investerer bare nogle penge. Lav noget god musik, siger de, som jeg kan tjene penge på. Det er de store kanoner bag det hele, man ser dem aldrig, men det er de store kanoner, og de tjener milliarder af dollar på det.

Harley Schlanger: Kombinationen af organiseret kriminalitet og britiske finansinteresser vælger et par psykopater til at udvikle deres kultur. Og man vader lige ind i det, går lige lukt i en fælde – ligesom et dyr, ligesom en rotte, der ser et stykke ost i en musefælde, og når denne fælde først klapper, siger man, »Dette er min kultur«. Og man indser ikke, at et usynligt, elektrisk hegn er blevet sat rundt om én, som former den måde, man tænker på.

Helga Zepp-LaRouche: Kongressen for Kulturel Frihed havde frem til sin afsløring, så at sige, i 1967, 120 kulturtidsskrifter i Europa. De spillede en massiv rolle i skabelsen af 'Regiteater', og jeg føler meget stærkt, at denne totalt bevidste kulturelle krigsførelse må standses og vendes, hvis befolkningen skal blive forsonet med sine kulturelle rødder.

Schlanger: Dette er et overlagt angreb på det menneskelige samfund – denne rock/sex-modkultur. Den blev til kulturen, den er ikke længere modkulturen. Og det har ingen mening for folk, så at gennemtæve et menneske på gaden, eller at vende ryggen til sult i Afrika eller sult i Los Angeles – medfølelsen for menneskeheden er der ikke.

Helga: Folk har slet ingen medfølelse mere. For eksempel siger mange unge mennesker: »Afrika? Hvad har det med mig at gøre? Der tager jeg ikke hen.« Medfølelse i denne sammenhæng vil sige at have medfølelse, intellektuelt og emotionelt, med hele universet og planeten, som den er. Og hvis man ikke kan føle det, så er der noget i dig, som ikke er udviklet. Unge mennesker, i overvejende grad unge mennesker, har en tendens til at forspilde deres liv. Mange fødes, lever og dør uden nogensinde at smage det, som Nicolaus Cusanus kaldte »sandhedens sødme«, blot en enkelt gang. Nogle opdager den ret sent, og begynder så at dyrke en eller anden kreativ aktivitet i en alder af 70; men det er selvfølgelig lidt for sent til virkelig at kunne opnå noget stort.

Derfor er mit råd til unge mennesker, at de skal gøre ligesom Moses Mendelsohn gjorde. Han kom fra en baggrund, der ikke ligefrem opmuntrede til et intellektuelt liv. Moses Mendelsohn tog til Berlin og mestrede inden for ganske kort tid alle områder af viden: musik, historie, filosofi og mange andre ting; og det lykkedes ham snart at blive det 18. århundredes Sokrates, som mestrede alle felter af viden. Det er, efter min mening, en vidunderlig model for unge mennesker at følge, unge, der ikke har haft adgang til disse ting. At de blot siger: »Jamen, jeg er lige så vel i stand til at uddanne mig inden for musik, klassisk musik; jeg kan studere bel canto sang, stor poesi, skuespil, arkitektur og videnskab. Alle disse ting ligger åbent for mig, men kun, hvis jeg er opsat på at gøre det. Jeg ønsker at opdage mit kreative potentiale og fremme det.« Og jo tidligere i livet, man gør det, desto bedre; desto mere tid vil man have til at udvikle det fuldt

ud.

Del II: At lancere renæssancen

Helga: Schiller sagde: Hvad skal man gøre, når staten er korrump, og masserne er apatiske? Hvor kommer forandring egentlig fra? Og Schiller fandt dette virkelig fantastiske svar: at det kun kan ske gennem klassisk kunst. Grundlæggende set er det ved at arbejde med klassisk kunst, at mennesket bliver frit i sit indre; for hvis man studerer komponisters, digteres og skuespilforfatteres kreativitet, så eftergør man det, eller man kan lære at eftergøre det; og dette muliggør denne frie borger, som tydeligvis ikke var til stede under Den franske Revolution. Derfor mener jeg, at det er kombinationen af begge, men især at arbejde med klassisk kunst, er et meget vigtigt skridt i retning af at besvare dette spørgsmål.

Bel canto: Kunsten at synge skønt

Björling: Vi fødes med det. Alle er født med det. Se bare på et lille barn, det tager en dyb indånding, brystkassen udvides, og så er det stille ... tænker næsten, hvad foregår der; og så kommer stemmen. Den eksploderer. Det er samme måde at tænke på, den samme måde.

Bel canto-teknikken har til hensigt at opbygge eleven til at holde hele livet. Og en god bel canto-teknik giver muligheden for at synge hele sit liv og ens stemme bliver aldrig gammel. Jeg har mødt mennesker, der er omkring 80, og når man taler i telefon med dem, så lyder de stadig, som om de var tyve. Deres stemme bliver yngre og yngre.

Magien i musik og kontrapunkt

Lyndon LaRouche: Det, vi kalder musik, er baseret på to ting: den menneskelige sangstemme, det, som den menneskelige sangstemme kan være, og samtidig på basis af evnen til at kunne give udtryk for den form for idéer, som intet dyr er i stand til at udtrykke, og som er menneskelig skabevne. Menneskeheden er den eneste art, der kan forandre sin adfærd på en skabende måde. Og det, der er skønt og godt for menneskeheden, er at være menneskelig. Det er at være skabende, hellere end at gøre det samme hele tiden.

Daniel Lipton: Musik er naturligvis en reproduktion af den menneskelige stemme, og alle disse stemmer går fuldstændig i forening hos Bach. Beethoven nåede højden af sine følelser, og da han ikke kunne komme videre i komposition, prøvede han fugaen, for fugaen var indbegrebet af alle disse følelser.

Schlanger: Det, vi må gøre, er at udvikle menneskers kapacitet til at tænke på måder, der ikke er lineære. Og det er, hvad kontrapunkt, er, når man begynder at føje stemmer til, når man har to stemmer, eller tre, fire, fem eller seks stemmer, der skaber en forøget evne til at fremkalde omskiftelighed, eller forandring, eller et enkeltstående indlæg, om det er anvendelsen af 'lydian interval' i 'cross voice' (at skifte til en anden stemme), i en kanon eller noget tilsvarende, hvor hjernen er nødt til at gå ud over blot at følge en enkel linje.

LaRouche: Og det bedste eksempel på dette er selvfølgelig Bach. Og hvis man vil bruge Bach, ville man tage ting som præludierne og fugaerne, som det bedste eksempel på en skabende kunstner, de har udviklet en idé om veltemporeret musik, som er skabt for at gøre det muligt for folk at blive skabende. Og hvis man ser på, hvordan kompetente mennesker opfører Bachs præludier og fugaer, får man en fornemmelse af, hvad kreativitet er.

Lipton: Dette, at det er nødvendigt, at man lærer dette krævende, det mest krævende, som er fugaen, er væsentligt for

enhver musikers udvikling. Og mere endnu for en komponist.

Genopdagelsen af 'Motivführung'

LaRouche: Mozart har altid været et geni, og han havde to faser; der var denne fase før han tog til salonen om søndagen, og efter. Han havde en revolution, da han tog til van Swietens saloner, som Haydn havde gjort. Haydn havde komponeret sin række af kvartetter, baseret på van Swietens indflydelse. Mozart kom ind i billedet, og han gjorde det samme, og skabte sine kvartetter, som et modsvar til Haydn, dedikeret til Haydn, fordi Haydn havde bibragt ham en forståelse for dette højere element.

Norbert Brainin: Det ligger mig meget på hjerte, jeg har længe båret på det, og det har aldrig rigtig fundet genklang med andre; og den eneste person, som omgående forstod det, var Lyndon LaRouche.

LaRouche: Han demonstrerede noget, som jeg havde som et begreb, men ikke som udtryk. Og det var en ting, at man hørte et begreb, når man hørte noget. Og så dernæst forstå, hvordan man skabte dette udtryk, hvordan man skabte sit eget sind, genererede sit eget sind; det er noget andet. En stor musiker, som har en fornemmelse for motivführung, som han havde, og det vidste jeg på forskellige måder, åbner faktisk, ved at opføre for dig, noget, der kommunikerer denne idé, så man nu ved det.

Brainin: De nuværende Mozart- og Haydn-forskere forstår det overhovedet ikke. De ved, at det eksisterer, og har også skrevet om det, men bortset fra det beskæftiger de sig slet ikke med det.

Kunstnerne: At bringe menneskeheden fremad

Schlanger: Det er frygteligt at se, når professionelle

musikere begynder at se det, de laver, som et job, i modsætning til en del af en mission om at bringe disse skønne idéer til folk.

Lipton: Hvorfor udfører man denne profession? Det ansvar, man har over for musik i selv samme øjeblik, som man har påtaget sig dette; det må være et spørgsmål om liv eller død, at udføre denne profession.

Helga: Netop, fordi kunstneren som ingen anden har evnen til bevæge tilhørerne, må denne evne ikke misbruges til lavere motiver; men snarere, før kunstneren vover at bevæge tilhørerne, må han først have forædlet sig selv til at være det idéelle menneske. Det er jo en stor udfordring, og det betyder, at kunstneren ikke bare kan komme fra sin daglige rutine og pludselig stå foran publikum. Han må derimod være bevidst om sin opgave, og forædle publikum, menneskene. Schiller har hundredevis af gange sagt, at han havde dedikeret alle sine kunstværker med det formål at forædle menneskeheden. Og jeg mener, at vi ikke alene må kæmpe for opførelsen af klassiske værker, men også for, at kunstneren går bag om stykket og fremstiller et kunstværk sådan, som det var tænkt. Kun da kan det have en virkning.

William Warfield: Og jeg så op, og maestroen havde en tåre i øjet, som trillede ned ad kinden, og han sagde, er vi ikke heldige, at vi er musikere? Jeg har aldrig glemt det øjeblik, for han skitserede for os, at den profession, som vi var i, er en profession, som er et kald, som er en kunst, og en profession, som, når man er i den, så er man nærmest Gud, mener jeg, når man opfører; man er et medie for den vidunderlige ting, som vi får fra noget højere og som går igennem os, og gør os til større mennesker, og gør os til medier for at overføre dette til andre mennesker.

Bag noderne

LaRouche: Vi mennesker tror, vi har fem sanser. Faktisk har vi flere. Hvis vi er tilstrækkelig intelligente, lærer vi, hvad nogle af disse kommunikationsformer er. De fleste mennesker er ikke bevidste om dem. De er måske påvirket af dem, men de er faktisk ikke bevidste om dem. De er påvirket af noget, som for dem, bevidst, synes blot at være kaos. Og dog, som Shelley indikerer i de sidste afsnit af sin »Forsvar for poesien«, så kunne dette være det vigtigste af det hele. Og man finder, at i kompositionen af poesi, i kompositionen af musik, er det præcist dette aspekt, af resonans, af genklang, som er den essentielle kommunikation. Og vi gør det bedst i opførelse af klassisk musik.

En ny, klassisk renæssance for verden

Helga: Nicolaus Cusanus talte om, at overensstemmelse i makrokosmos kun er mulig, hvis alle mikrokosmosser kan udvikle sig. Samfundet af folkeslag må sikre, at ethvert folk, enhver nation, udvikler sit maksimale potentiale, og at det er i alles interesse at hjælpe denne nation, og omvendt. Hvis dette sker på verdensplan i historien, så mener jeg, at vi vil have opfyldt forudsætningerne for at drage fordel af studiet af de mest ophøjede idéer, som menneskeheden hidtil har fostret, og indlede en virkelig kulturel renæssance for hele menneskeheden.

Del III: En tilbagevenden til Verdi-stemningen, A = 432 Hz

– eller en Ny Mørks Tidsalder for musik.

'Det, der står på spil, er den klassiske musiks fremtid'

Liliana Gorini: LaRouche sagde: »Jeg er ligeglad med, om man må tape fagotter og oboer til; man må sænke stemningen af orkestret. I modsat fald vil man ødelægge stemmerne, og hele

meningen med operaen vil gå tabt.«

LaRouche: Jeg vidste, hvad der behøvedes, fordi jeg kendte musikken. Jeg vidste, hvad der måtte ske, fordi musikken er baseret på den menneskelige sangstemme.

Gorini: Sjovt nok fandt jeg et brev fra Giuseppe Verdi fra 1884, hvor han skriver nøjagtig det, som LaRouche siger. Han skrev: Der er videnskabelige grunde til, at vi må gå tilbage til det, han kaldte $A = 432$ Hertz.

LaRouche: De fleste af de førende sangere på det tidspunkt, tilsluttede sig vores forsvar for denne afstemning, imod den højere afstemning, som faktisk er meget ødelæggende.

Gorini: Da hun kom ind, var publikum selvfølgelig meget spændt, da hun var så berømt.

Renate Tebaldi: Jeg kæmper meget for dette spørgsmål, for det er ikke rigtigt for unge sangere, som ikke kan fortsætte fremad med denne høje stemning. Efter års skoling og undervisning, kastes de pludselig ud på operascener, som La Scala i Milano, eller operaen i Wien, hvor de finder en meget høj stemning, og de er fortabt.

Gorini: Det samme skete med Piero Cappuccilli

Cappuccilli: Jeg må sige, at hvis stemningen på Verdis tid var $A = 432$ Hz, og han skrev sine operaer til dette toneleje, var Verdi selvfølgelig en meget intelligent mand, og han kendte stemmerne meget godt, og han skrev for stemmerne. Skal vi give et eksempel?

Gorini: Det bliver i det andet stemmeleje. Stemmens farve er også en anden.

Cappuccilli: Det er en helt anden historie!

Gorini: Det er en af grundene til, at denne kampagne blev støttet, især af Verdi-sangere.

Antonella Banaudi: Jeg må sige, at da jeg prøvede A = 432 tonehøjden, var det for mig en behagelig opdagelse. Jeg prøvede Aidas arie, »Oh cieli azzurri«, som normalt er meget vanskelig, eftersom melodistemmen er overalt på sopranens stemmeregister. For mig er det, at gå tilbage til en lavere tonehøjde end den, der er blevet anvendt i de seneste 20-30 år, et spørgsmål om respekt. Respekt for komponistens kunstneriske vilje, for hans idé om farve, om lyd, stemmens lyd, og også respekt for stemmen som instrument.

Lipton: Det var forbløffende, hvor stor forskellen var, og hvor meget mere rund, musikken var med Verdi-stemningen. Dette er måden, disse kompositioner blev komponeret på, og det var meningen, at de skulle være i den stemning. Vore moderne orkestre stemmer hele tiden højere og højere – i Wien har fløjterne været nødt til at høvle noget af deres instrumenter, fordi de ikke kan stemme dem højere. Det er ikke naturligt, og jeg ved, at strengeinstrumenterne lyder mere fremragende, når de stemmes højere, men er det kun storhed, vi søger, eller er det essensen af den måde, musikken blev skrevet på?

Foto: Operasangerinden Antonella Banaudi har holdt flere foredrag på Schiller Instituttets konferencer

Se også: Antonella Banaudi: Skønhed er universets sprog

Se traileren:

»Den Nye Silkevej bliver til

Verdens Landbroen«

Helga Zepp-LaRouche: »Vi befinder os netop nu, som civilisation, ved en skillevej, hvor menneskets fremtidige skæbne ligger helt åben. Vi kunne stadig ende i en verdenskrig, en global verdenskrig, der kunne føre til civilisationens udslettelse.

Den nuværende konflikt, som meget klart eksisterer mellem den atlantiske sektor, især USA og EU på den ene side, og BRICS-landene, som satser på Den nye Silkevej og Verdenslandbroen – har alt at gøre med, hvilket billede af mennesket, vi har.«

Lyndon LaRouche: »Det gamle regeringssystem, idéen om et system af nationalstater, den gamle idé med et system af nationalstater, er nu død, eller rede til at dø hvert øjeblik. Men det, der rent faktisk foregår med BRICS-virkemåden, med betydningen af BRICS som en institutionsform, betyder, at det gamle system for økonomi, for nationaløkonomi, er død; for der er sket det, at nationerne danner institutionelle strukturer, som f.eks. BRIKS i Sydamerika, i Indien osv. Det er nye institutioner, der ikke har nogen sammenhæng med de gamle, traditionelle regeringsinstitutioner. Og dét, man ser i BRIKS-relationen, er faktisk idéen om et planetært system. Og det er, hvad der foregår med det, som Kina gør på Månen. Kinas måneoperationen anfører vejen, eller afstikker vejen, til et nyt system, hinsides planeten.«

Helga Zepp-LaRouche: »Derfor må vi definere nutiden ud fra et fremtidigt synspunkt, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til gøre i de kommende hundreder og tusinder af år; og vi befinder os stadig i civilisationens fostertilstand, og vi må nu blive fuldvoksne.«

Lyndon LaRouche: »Systemet med nationalstaten vil være reflekteret, med det bliver en refleksion, der er anderledes. Det vil ikke være separate interesser. Det vil blive

komplementære interesser, som vi ser det med BRIKS, f.eks. Verden er parat til en verdens komplementære interesser, ikke længere en konkurrence mellem nationalstater som sådan. Det er forbi. Men nationernes grundlæggende funktion, den menneskelige art, vil blive anderledes end det hidtil har været.«

Helga Zepp-LaRouche: »Denne nye rapport, hvis titel er 'Den Nye Silkeveje bliver til Verdenslandbroen', er en meget spændende, fuldstændig ny platform for samarbejde mellem nationer, og jeg tror ikke, jeg lover for meget, når jeg siger, at alle regeringer og alle parlamenter i verden i en meget nær fremtid vil diskutere dette, for det vil være et emne, som ingen kan komme uden om. Det er et fuldstændig optimistisk omrids af, hvordan verden kan komme ud af den nuværende krise og begynde en helt ny æra i civilisationen.«

Rapporten kan nu købes hos **EIR København, ring 35 43 60 40**

Rapporten med titlen 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' er intet mindre end et idé-mæssigt, og ofte fysisk, »vejkort« for en Ny, økonomisk Verdensorden. Denne vej er i øjeblikket i færd med at blive kortlagt af BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som er anførere af en dynamik med global optimisme for reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter, der skal løfte hele menneskeheden.

Se Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten **her**.

Video: BRIKS – Et alternativ til den eksisterende verdensorden.

Interview med Tom Gillesberg

Video: Friedrich Schillers æstetiske filosofi v/Leni Rubinstein. Dansk tale

Se også: [Oversigt over vore danske artikler om Schiller](#)

**Danmarks første astronaut
Andreas Mogensen:
EIR interview**

Link to the video of the press conference in english. EIR questions start at 47 min.

Press conference with Andreas Mogensen and ESA's Nigel ..., Oct. 10, 2014, , including three questions from EIR, Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen, International Press

Center, Copenhagen

Privat interview på dansk: 10 min.

Møde med Leni og Phil Rubinstein fra USA: Den eurasiske Landbro bliver til virkelighed; Hvad er Schiller Instituttets rolle?

Streamed live on Jul 3, 2014

- * Den eurasiske Landbro bliver til virkelighed: Hvad er Schiller Instituttets rolle?
- * Hvor står verden set fra USA?
- * LaRouches videnskabelige triade: Planck, Einstein og Vernadskij

på Schiller Instituttets kontor

H.E. Ambassador Bayat: The

Situation in Iraq

On June 19, 2014, EIR interviewed H.E. Ambassador Bayat, ambassador from the Islamic Republic of Iran to Denmark, in which the deteriorating situation in Iraq after the ISIS's recent military advances was discussed, and what can be done to bring peace and stability to the region.

H.E. Bayat was interviewed by Executive Intelligence Review's Tom Gillesberg in Copenhagen, Denmark.

**Video: En vision for
fremtiden.
Dansk voice-over**